

Ako se zalagam umetnosti da go dobie vo našiot život
onoj ugled što i pripađa, so posebna strast, bi rekol vljudenost
go pravam toa za ovoj nejzin vid vo koj veke podolgo vreme
imprasiune i tvorečki se realizira talentot na Dragan Šojlevski.

100
vojznanost umetnost e se znae isto tolku golem duho-
ven problem kato što se i literaturnata, muzikata, teatarot i
sè ona što go opstanoj zastopirane potegivanje na sovremeniot
čovjek.

Sej, direktor, umetnost vo prirodata so nebroeni
možnosti i iste tolike odgovori, bavnno no neprekinato zagra-
buva od neizminite bogi i nesvojati delovi i gi soizmeruva so
svoite sukani na umetnost i živanije. I kolku poveke se urbani-

A. M. " - - - - - Anu ce zamenice vitelot na sovremena-
gnerkara bi vo polne posilna, pospontana, poelemen-
so vo bog uga. u izbiruaf. #m dpradava vo jot dopir so priroda-
Mojrebien, vo svojata čovečka

manjvane 21.

Ia isto se znae Šojlevski laboko e vrzan siot
vojznanost voivot na naša voivotna umetnost. Pionjerskata
naga vo naš go pravi na naša voivotna predstavnik. Niz seta
naša republika mnogu parovi, gručini i emorališta se delo na
negovata inspiracija i voivotna umetnost.

Roden vo naša naša voivotna set kon umetnosti,
vojznanost na slikarstvu, koj voivotna da ja čuvstvuva uba-
ništva na naša, na prirodata. Vo nego se razviva smisla za doži-
vuvanje na prirodata, na sintetičko komponiranje od nejzinite
davi voivotni oblici. Što toa, sevoje go privlekuva negovoto
voivotna voivotna voivotna voivotna ne ednaš umeela da go

zapre našiot pogled pred nekoj dvor, pred nekoja kuća, so
svoeto neobično bogatstvo od fantazija i čudesno građenje od

Ako se zalagam umetnosti da go dobie vo našiot život onoj ugled što i pripađa, so posebna strast, bi rekol vljudenost go pravam toa za ovoj nejzin vid vo koj veke podolgo vreme impresivno i tvorečki se realizira talentot na Dragan Šojlevski.

Pejsažnata umetnost e za nas isto tolku golem duhoven problem kako što se i literaturata, muzikata, teatarot i sé ona što go označuva umetničkoto potvrđivanje na sovremeniот човек,

Toj, čovekot, zastanat sred prirodata so nebroeni možnosti i isto tolku voznemirenosti, bavno no neprekinato zagrabuva od nejzinite živi i neiscrpni delovi i gi soizmeruva so svoite zakoni na opstanok i živeenje. I kolku poveke se urbanizira negoviot život, kolku poveke go zafača vitelot na sovremenata tehnika i civilizacija, tolku e posilna, pospontana, poelementarna negovata potreba da go vozobnovuva svojot dopir so prirodata i oblagorodena i očovečena da ja vnesuva vo svojata čovečka priroda.

Za imeto na Dragan Šojlevski dlaboko e vrzan siot dosegašen razvitok na našata pejsažna umetnost. Pionerskata uloga vo nea go pravi nejzin najznačeen pretstavnik. Niz seta naša republika mnogu parkovi, gradini i odmorališta se delo na negovata inspiracija i negovite zamisli.

Roden vo sredina so probuden uset kon umetnosti, posebno kon slikarството, toj rano počnuva da ja čuvstvuva ubavinata na boite, na prirodata. Vo nego se razviva smisla za doživuvanje na prirodata, za sintetičko komponiranje od nejzinite živi promenlivi oblici. Pri toa, osobeno go privlekuva negovoto vnimanie narodniот tvorec čija invencija ne ednaš umeela da go zapre našiot pogled pred nekoj dvor, pred nekoja kuća, so svoeto neobično bogatstvo od fantazija i čudesno građenje od

elementite na živata priroda.

Seto toa stanuva negov intimen svet, negova pasija, negov život.

Ovaa publikacija na svoj način zboruva za toj svet, za taa pasija, za toj život. Taa ne voveduva vo predelot na edna umetnost ne tolku poznata kako ostanatite, no zatoa ne pomalku privlečna i vzbudлива. Privlečna i vzbudлива kako i sekoja umetnost, a nad se so svoje specifičnosti.

Skulptorot gi oživuva mrtvite predmeti so silata na svojot tvorečki duh što im go prenesuva i vsaduva. Posledniot zafat vo kamenot ili drvoto go donesuva i konečniot oblik vo koj negovoto delo definitivno i edinstveno može da egzistira.

Naprotiv, pejzažniot umetnik raboti so živa materija, a taa nikogaš ne može da se zadrži vo konečni oblici. Toj postojano ja oblagoroduva vo sklad so sfakanjeto na svoeto vreme, ja vidoizmenuva, a toa e beskonačen proces.

Ubeden sum deka ova publikacija e najrečita preporaka za umetnosta što go opseguva nejziniot avtor. I nešto poveќе od toa. Vo nea sekoj od nas ke njade edna možnost za sebe. Možnost da se dobližuva do priordata, da ja čuvstvuva kako svoja, da ja sfaka, da ja očovečuva.

Strasno se zalagam taa možnost da ne ostane neiskoristena.

Aco Šopov